

Bulutsular Lagün Bulutsusu (M 8, NGC 6523) Türü: Parlak bulutsu Yer aldığı takımyıldız: Yay Uzaklığı: 5200 ışık yılı Hemen yakınında bulunan açık yıldız kümesi NGC 6530, bulutsunun içerdiği gaz ve tozdan oluşur. Gökyüzünün en zengin bölgesinde yer alır. Küçük bir teleskopla gözlemlenir.	Bulutsular Kuzey Amerika Bulutsusu (NGC 7000) Türü: Parlak bulutsu Yer aldığı takımyıldız: Kuğu Uzaklığı: 1600 ışık yılı Gökyüzünde geniş bir alana (Ay'ın görünür çapının yaklaşık 4 katı) yayılır. Bu nedenle teleskopların görüş alanından taşar. Uygun koşullarda bir dürbülle seçilebilir.	Bulutsular Üç Boğumlu Bulutsu (M 20, NGC 6514) Türü: Parlak bulutsu Yer aldığı takımyıldız: Yay Uzaklığı: 9000 ışık yılı Bulutsunun üç parçalı görünmesinin nedeni, önünde yer alan karanlık bulutsudur. Gökyüzündeki görünür büyüklüğü yaklaşık Ay'ınki kadardır.	Bulutsular Orion Bulutsusu (M 42, NGC 1976) Türü: Parlak bulutsu Yer aldığı takımyıldız: Orion (Avcı) Uzaklığı: 1600 ışık yılı Gökyüzünün en parlak bulutsusudur ve ışık kirliliğinin çok yoğun olmadığı yerlerden çıplak gözle gözlemlenir. Bulutsu, yıldız oluşumunun yoğun olarak gerçekleştiği bir "yıldız fabrikası"dır.	Bulutsular Rozet Bulutsusu (NGC 2237) Türü: Parlak bulutsu Yer aldığı takımyıldız: Tekboynuz Uzaklığı: 5500 ışık yılı Yaklaşık 100 ışık yılı genişliğindedir. Merkezindeki boşluk, burada oluşmuş olan yıldızların, ışımlarıyla bulutsudaki maddeyi dışa doğru itmelerinden kaynaklanır.	Bulutsular Pelikan Bulutsusu (IC 5070) Türü: Parlak bulutsu Yer aldığı takımyıldız: Kuğu Uzaklığı: 5000 ışık yılı Daha büyük bir bulutsunun parçası olan bu bulutsu, önünde yer alan karanlık bulutsuyla Kuzey Amerika Bulutsusu'ndan ayrılır. Hubble Uzay Teleskopu'yla yapılan gözlemler, bulutsuda yıldızların oluştuğunu gösterdi.	Bulutsular Tarantula Bulutsusu (NGC 2070) Türü: Parlak bulutsu Yer aldığı takımyıldız: Kılıçbalığı Uzaklığı: 179.000 ışık yılı Uzaklığımıza karşın parlak görünen bulutsu, Samanyolu diskinin dışında, gökadamızın uyuu gökadası olan Büyük Magellan Bulutu'nda yer alır.	Bulutsular Athbaş Bulutsusu (Barnard 33) Türü: Karanlık bulutsu Yer aldığı takımyıldız: Orion (Avcı) Uzaklığı: 1500 ışık yılı Toz ve gazdan oluşan, yoğun bir bulutsudur. Arkasındaki parlak bulutsunun ışığını engellediği için görülebilir. Yeterince parlak olmadığı için gökyüzünde teleskopla bile görülmesi zordur. Fotoğraflarda belirginleşir.	Bulutsular Yengeç Bulutsusu (M 1, NGC 1952) Türü: Süpernova kalıntısı Yer aldığı takımyıldız: Boğa Uzaklığı: 6300 ışık yılı 1054 yılında Çinliler tarafından gözlenen bir süpernova patlamasının ardından oluşan bulutsudur. Bulutsu, 950 yılda bu kadar genişledi. Bulutsu, saniyede 1800 km hızla genişlemeyi sürdürüyor.
Bulutsular Spirograf (IC 418) Türü: Gezegenimsi bulutsu Yer aldığı takımyıldız: Tavşan Uzaklığı: 2000 ışık yılı Merkezindeki yıldızın parlaklığı birkaç saatlik periyotta değişir. Bu durum, yıldızın rüzgârında da değişime yol açar. Bulutsudaki desenlerin, bu değişimin bulutsudaki etkilerinden kaynaklandığı düşünülmüyor.	Bulutsular Güney Yüzüğü Bulutsusu (NGC 3132) Türü: Gezegenimsi bulutsu Yer aldığı takımyıldız: Yelken Uzaklığı: 2000 ışık yılı Bulutsunun merkezinde iki yıldız yer alıyor. Bunlardan soltük olanı, bulutsuyu oluşturan yıldız. Bulutsunun simetrik olmayan yapısı, merkezde iki yıldız bulunmasından kaynaklanıyor.	Bulutsular Retina Bulutsusu (IC 4406) Türü: Gezegenimsi bulutsu Yer aldığı takımyıldız: Kurt Uzaklığı: 1900 ışık yılı Yaklaşık 0,5 ışık yılı genişlikteki bulutsuyu oluşturan yıldız, merkezde görülebiliyor. Eğer bulutsuya kutup doğrultusundan bakılabilsediy, büyük olasılıkla halka biçiminde görülecekti.	Bulutsular Sarmal Bulutsusu (NGC 7293) Türü: Gezegenimsi bulutsu Yer aldığı takımyıldız: Kova Uzaklığı: 450 ışık yılı Bize en yakın ve buna bağlı olarak da parlak görünen gezegenimsi bulutsulardan biridir. Bulutsu, Ay'ın görünür çapının yarısı kadar çapa sahiptir. Aynı zamanda en büyük görünen gezegenimsi bulutsudur.	Bulutsular Eskimo Bulutsusu (NGC 2392) Türü: Gezegenimsi bulutsu Yer aldığı takımyıldız: İkizler Uzaklığı: 5000 ışık yılı Güneş benzeri bir yıldızın, ömrünün sonunda, dış katmanlarını uzaya savurmasıyla oluşmuştur. Merkezdeki yıldızın, 10.000 yıl önce öldüğü sanılıyor.	Bulutsular Peçe Bulutsusu (NGC 6992) Türü: Süpernova kalıntısı Yer aldığı takımyıldız: Kuğu Uzaklığı: 1400 ışık yılı Günümüzden yaklaşık 5000 yıl önce gerçekleşen bir süpernova patlamasının ürünüdür. Bulutsu, 5000 yıldır genişlediği için çok geniş bir alana yayılmış ve büyük ölçüde parçalanmış.	Bulutsular Karina Bulutsusu (NGC 3372) Türü: Parlak bulutsu Yer aldığı takımyıldız: Karina Uzaklığı: 8000 ışık yılı İçindeki en parlak yıldız olan Eta Karina, gökadanın en ilginç ve en büyük yıldızlarından biridir. Bulutsu, Eta Karina ve öteki parlak yıldızlar sayesinde parlar. Yıldızların doğduğu bir yerdir.	Bulutsular Thackeray Lekeleri Türü: Karanlık bulutsu Yer aldığı takımyıldız: Erboğa Uzaklığı: 5900 ışık yılı Yıldız oluşumunun yoğun olarak gerçekleştiği IC 2944 adlı parlak bulutsunun önünde yer alan ve onun ışığını perdeleyen karanlık toz bulutlarıdır.	Bulutsular Merope Bulutsusu (IC 349) Türü: Parlak bulutsu Yer aldığı takımyıldız: Boğa Uzaklığı: 380 ışık yılı Gökyüzünün en parlak açık yıldız kümesi olan Yedi Kızkardeşler'in (Ülker) parlak yıldızlarından Merope'nin hemen yanında bulunur. Kümeyi oluşturan bulutsudan arta kalan maddedir.
Bulutsular Dambıl Bulutsusu (M 27, NGC 6853) Türü: Gezegenimsi bulutsu Yer aldığı takımyıldız: Heykeltıraş Uzaklığı: 1240 ışık yılı Keşfedilen ilk gezegenimsi bulutsudur. 1764 yılında Charles Messier tarafından keşfedilmiştir. Görünür çapı, Ay'ınkinin yarısı kadardır. Parlaklığı ve güzelliği sayesinde, amatör gözlemcilerin en çok gözledikleri gök cisimlerinden biridir.	Bulutsular Yüzük Bulutsusu (M 57, NGC 6720) Türü: Gezegenimsi bulutsu Yer aldığı takımyıldız: Lir (Çalgı) Uzaklığı: 1300 ışık yılı Amatör gökbilimcilerin en iyi tanıdığı, en çok gözlediği gezegenimsi bulutsulardan biridir. Teleskoptan bakıldığında büyüklüğü yaklaşık Jüpiter'iniki kadardır. Bu özelliğiyle, "gezegenimsi bulutsu" adlandırmasının kaynağıdır.	Bulutsular Kedigözü Bulutsusu (NGC 6543) Türü: Gezegenimsi bulutsu Yer aldığı takımyıldız: Ejderha Uzaklığı: 3000 ışık yılı Bilinen en karmaşık gezegenimsi bulutsulardan biridir. Bu karmaşıklığının nedeni, merkezinde yer aldığı düşünülen iki yıldızla bağlantıdır. Bulutsunun en azından iki ayrı patlamasının ürünü olduğu sanılıyor.	Bulutsular NGC 6751 Türü: Gezegenimsi bulutsu Yer aldığı takımyıldız: Kartal Uzaklığı: 6500 ışık yılı Bulutsunun ilginç biçimi, yeni ölmüş olan ve genişlemekte olan maddenin yıldızın ekvator bölgesindeki daha güçlü yıldız rüzgârından kaynaklanıyor.	Bulutsular Kumsaati Bulutsusu (MyCn 18) Türü: Gezegenimsi bulutsu Yer aldığı takımyıldız: Sinek Uzaklığı: 8000 ışık yılı Çift kutuplu gezegenimsi bulutsulara güzel bir örnektir. Merkezinde birbirine çok yakın iki yıldız bulunur. Bu yıldızların etkileşimi, kutuplardan gaz püskürmesine yol açar.	Bulutsular Kelebek Bulutsusu (M 2-9) Türü: Gezegenimsi bulutsu Yer aldığı takımyıldız: Yılanca Uzaklığı: 2100 ışık yılı Yıldız oluşumunun yoğun olarak gerçekleştiği bilinen bulutsulardan biridir. Bulutsu, yakınındaki açık yıldız kümesiyle birlikte M16 adını alır.	Bulutsular Kartal Bulutsusu (M 16, NGC 6611) Türü: Parlak bulutsu Yer aldığı takımyıldız: Yılanca Uzaklığı: 7000 ışık yılı Yıldız oluşumunun yoğun olarak gerçekleştiği bilinen bulutsulardan biridir. Bulutsu, yakınındaki açık yıldız kümesiyle birlikte M16 adını alır.	Bulutsular Omega Bulutsusu (M 17, NGC 6618) Türü: Parlak bulutsu Yer aldığı takımyıldız: Yay Uzaklığı: 5000 ışık yılı Atınlı ya da Kuğu Bulutsusu olarak da adlandırılır. Bulutsunun ilginç özelliği, çok sayıda dev yıldız içermesi. Parlaklığı sayesinde gökyüzünde bir dürbülle gözlemlenir.	Bulutsular Hayalet Bulutsusu (NGC 1977) Türü: Parlak bulutsu Yer aldığı takımyıldız: Avcı Uzaklığı: 1600 ışık yılı İçerdiği mavi ve sıcak yıldızlar sayesinde mavi renkte parlar. Bulutsu, kendisinden biraz daha parlak olan Orion Bulutsusu'na yakın konumda yer alır.